

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อการอนุรักษ์มรดกทาง
วัฒนธรรม โบราณสถานวัดพระธาตุแช่แห้ง อำเภอกู่เพียง
จังหวัดน่าน

ผู้เขียน

นางสาวพนทิพย์ ท้าวบุญเรือง

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ประเสริฐ ไชยทิพย์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร. ชูเกียรติ ชัยบุญศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานวัดพระธาตุแช่แห้ง อำเภอกู่เพียง จังหวัดน่าน และได้สมมติทางเลือกในการประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย 2 ทางเลือก ได้แก่ วิธีการซ่อมแซม และวิธีการพัฒนา โดยวิธีการซ่อมแซม ได้แก่ 1) การซ่อมแซมตัววิหารหลวงของโบราณสถานที่ได้รับคามเสียหายให้อยู่ในสภาพที่ดี 2) การซ่อมแซมเจดีย์ ให้มีความสวยงาม เป็นที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ส่วนวิธีการพัฒนา ได้แก่ 1) พัฒนาการบริการการท่องเที่ยวของโบราณสถานโดยวิธีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเรื่องการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม 2) สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมให้นักท่องเที่ยว โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวชมโบราณสถานวัดพระธาตุแช่แห้งโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ จำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลอง Tobit โดยเทคนิควิธีการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate:MLE)

ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานวิธีการซ่อมแซมที่ 1 เท่ากับ 113.361 บาทต่อครั้ง วิธีการซ่อมแซมที่ 2 เท่ากับ 123.118 บาทต่อครั้ง ความเต็มใจที่จะจ่ายในการอนุรักษ์โบราณสถานวิธีการพัฒนาวิธีที่ 1 เท่ากับ 84.917 บาทต่อครั้ง วิธีการพัฒนาวิธีที่ 2 เท่ากับ 168.283 บาทต่อครั้ง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่าย วิธีการซ่อมแซมที่ 1 ได้แก่ รายได้ และการกลับมาเที่ยวอีกครั้ง เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความเต็มใจที่จะจ่าย วิธีการซ่อมแซมที่ 2 ได้แก่ รายได้ การกลับมาเที่ยวอีกครั้ง และการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความเต็มใจที่จะจ่าย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายวิธีการพัฒนาที่ 1 และ วิธีการพัฒนาที่ 2 ได้แก่ รายได้ และ การกลับมาเที่ยวอีกครั้ง เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความเต็มใจที่จะจ่าย จากการศึกษามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสามารถนำข้อมูลมาใช้กับมาตรการของภาครัฐในการดูแลมรดกทางวัฒนธรรม อาจจะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานหรือกองทุนขึ้นมา ซึ่งทำหน้าที่ในการดูแลเงินที่ประชาชนบริจาคแก่ทางโบราณสถานหรือบริจาคให้กับหน่วยงานหรือกองทุนเอง โดยจะนำเงินบริจาคส่วนนี้ไปทำนุบำรุงโบราณสถานต่างๆ ที่เกิดความเสียหาย ซึ่งอยู่ในการดูแลของหน่วยงานหรือกองทุน โดยไม่ต้องรอนงบประมาณจากทางภาครัฐ เพราะอาจจะต้องใช้เวลานาน แต่ถ้าจำนวนเงินในการซ่อมแซมโบราณสถานมีไม่เพียงพอก็อาจจะของบประมาณจากภาครัฐต่อไป

Thesis Title A Study of Willingness to Pay for Cultural Conservation of
Wat Phra That Chae Haeng, Phupeang District, Nan Province

Author Miss Fontip Tawboonrueng

Degree Master of Economics

Thesis Advisory Committee Assoc.Prof.Dr.Prasert Chaitip Advisor
Dr. Chaukiat Chaiboonsri Co-advisor

ABSTRACT

The study of willingness to pay for Cultural Conservation of Wat Phra That Chae Haeng in Nan Province and the analysis on the factors determining the willingness to pay for two hypothetical public action, repair were presumably: 1) Repair to the grand hall of historic has been damaged to better. 2) Repair to the pagoda to beautiful and residence for tourists. The development was supposed to involve the measures concerning: 1) Historical development of tourism services by the way, to educate visitors about the conservation of cultural heritage. 2) Awareness of the importance of the environment to the tourists. Information were compiled from 400 Thai visitors to the Wat Phra That Chae Haeng by Accidental random sampling method the analysis was based on the results of Tobit Model application using Maximum Likelihood Estimation : MLE technique.

The average willingness to pay for the first repair was found to be 113.361 baht per one. The average willingness to pay for the second repair was 123.118 baht per one. The average willingness to pay for the first development was found to be 84.917 baht per one. For the second development, the average willingness to pay turned out to be 168.283 baht per one. The factors determining the extent of this willingness to pay were income and the experience of revisit, variables are positively correlated. Information can be used to measure the government to take care of the cultural heritage. It may need to be set up or fund. This acts to administer public funds donated to the monument, or donated. This will bring donations to various historic preservation. This is in charge of the General Fund. Without funding from the government because may take a long time. However, if the amount is not enough to repair the ruins of the next state budget.